

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2023. március 17.
(OR. en)

2021/0200 (COD)

PE-CONS 72/22

CLIMA 669
ENV 1293
ENER 681
TRANS 788
AGRI 710
IND 555
ECOFIN 1319
CODEC 1997

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlatpolitikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2023/... RENDELETE**

(...)

**a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében
a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő,
az éghajlatpolitikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések
meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet,
valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

¹ HL C 152., 2022.4.6., 189. o.

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹,
rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 301., 2022.8.5., 221. o.

² Az Európai Parlament 2023. március 14-i állásponjtja [(HL ...)/(a Hivatalos Lapban még nem tették közzé)] és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodás¹ (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) 2016. november 4-én lépett hatályba. A Párizsi Megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt tartják az iparosodás előtti szinthez képest, és folytatják az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozódjon. Az említett kötelezettségvállalást megerősítette a Glasgow-i éghajlati paktumnak a UNFCCC keretében történő, 2021. november 13-i elfogadása, amelyben a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaként szolgáló UNFCCC Részes Feleinek Konferenciája elismeri, hogy az éghajlatváltozás hatásai jóval enyhébbek lesznek, ha a hőmérséklet 2 °C helyett 1,5 °C-t emelkedik, és határozott vállalást tesz arra, hogy folytatja a hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozására irányuló erőfeszítéseket.
- (2) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló intézkedések szükségessége egyre sürgetőbbé válik, amint azt az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) is rögzíti a „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” (Éghajlatváltozás 2021: Természettudományos alapok) című, 2021. augusztus 7-i, a „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” (Éghajlatváltozás 2022: Hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség) című, 2022. február 28-i, valamint a „Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change” (Éghajlatváltozás 2022: Az éghajlatváltozás mérséklése) című, 2022. április 4-i jelentésében. Az Uniónak ezért erőfeszítéseinek fokozásával kell reagálnia az említett sürgető helyzetre.

¹ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

- (3) Az Unió szabályozási keretet vezetett be a 2030-ra kitűzött legalább 40 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési cél elérése érdekében, amelyet az Európai Tanács 2014-ben – a Párizsi Megállapodás hatálybalépése előtt – jóváhagyott. Az említett szabályozási keret részét képezi többek között a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹, amely létrehozta az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerét (EU ETS), az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet², amely előírja a tagállamok számára, hogy hozzák egyensúlyba a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést (LULUCF), valamint az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet³, amely nemzeti célokat határoz meg az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére az olyan ágazatokban, amelyek nem tartoznak a 2003/87/EK irányelv vagy az (EU) 2018/841 rendelet hatálya alá.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

- (4) A Bizottságnak „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i közleménye kiindulópontot biztosít az Unió klímasemlegességi célkitűzésének legkésőbb 2050-ig történő eléréséhez, valamint azt követően a negatív kibocsátás elérésére való törekvéshez, amint azt az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (európai klímarendelet) 2. cikkének (1) bekezdése meghatározza. Az európai zöld megállapodás egy átfogó csomagban ötvözi az Unión belüli klímasemlegesség 2050-ig történő elérését célzó, egymást kölcsönösen erősítő intézkedéseket és kezdeményezéseket, és új növekedési stratégiát határoz meg, amelynek célja, hogy az Uniót olyan modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező, igazságos és virágzó társadalommá alakítsa, amelyben a gazdaság növekedése elválik az erőforrás-felhasználástól. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jóllétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor az említett átmenetnek a nemek közötti egyenlőséget érintő vonatkozásai is vannak, valamint különös hatással bír bizonyos hátrányos és kiszolgáltatott helyzetű csoportokra, így például az idősekre, a fogyatékossgal élő személyekre, valamint a faji vagy etnikai kisebbségi háttérrel rendelkező személyekre. Ezért biztosítani kell, hogy az átmenet igazságos és inkluzív legyen, senkit nem hagyva hátra.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

- (5) A Tanács 2022. június 16-án ajánlást¹ fogadott el a klímasemlegességre való méltányos átállás biztosításáról, amelyben kiemelte, hogy kísérő intézkedésekre van szükség, és különös figyelmet kell fordítani a legnagyobb kihívásokkal szembesülő régiók, iparágak, mikro-, kis- és középvállalkozások, munkavállalók, háztartások és fogyasztók támogatására. Az említett ajánlás arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mérlegeljének intézkedéseket a foglalkoztatás és a munkaerőpiaci átmenet, a munkahelyteremtés és a vállalkozói készségek, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság, a közbeszerzés, az adózási és a szociális védelmi rendszerek, az alapvető szolgáltatások és a lakhatás területén, valamint többek között a nemek közötti egyenlőség, az oktatás és a képzés megerősítése céljából.
- (6) Az (EU) 2021/1119 rendelet elfogadásával az Unió jogszabályba foglalt egy 2050-ig a gazdaság egészében kötelezően teljesítendő klímasemlegességi célkitűzést – ily módon az említett időpontig nulla nettó szintre csökkentve a kibocsátásokat –, valamint a negatív kibocsátás elérésére azt követően történő törekvést. Az említett rendelet megállapít egy kötelező, az uniós nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó csökkentési célértéket is, amely szerint a kibocsátást az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig. Továbbá meghatározza, hogy a nettó elnyelésnek a 2030-as uniós éghajlatpolitikai célértékhez való hozzájárulását 225 millió tonna szén-dioxid-egyenértékre kell korlátozni.
- (7) Az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott kötelezettségvállalások, valamint a Párizsi Megállapodás szerinti uniós hozzájárulások végrehajtása érdekében ki kell igazítani a 2030-as üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési cél elérését célzó uniós szabályozási keretet.

¹ A Tanács ajánlása (2022. június 16.) a klímasemlegességre való méltányos átállás biztosításáról (HL C 243., 2022.6.27., 35. o.).

- (8) Az (EU) 2018/842 rendelet kötelezettségeket határoz meg a tagállamok számára a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó, az Unió jelenlegi – az említett rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ban a 2005-ös szinthez képest 30 %-kal alacsonyabb szintre irányuló – üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának teljesítéséhez való minimális hozzájárulásaik tekintetében. Az említett rendelet szabályokat állapít meg az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására és a tagállamok által a minimális hozzájárulásaik teljesítése terén tett előrelépés értékelésére vonatkozóan is.
- (9) Jóllehet a kibocsátáskereskedelem a tengeri közlekedésből, valamint az épületekből, a közúti közlekedésből és a további ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra is alkalmazandó lesz, az (EU) 2018/842 rendelet hatályát fenn kell tartani. Az (EU) 2018/842 rendeletet ezért továbbra is alkalmazni kell a belföldi hajózásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, de a nemzetközi hajózásból származóra nem. A településhulladék-égető létesítményeknek – a 2003/87/EK irányelv 14. és 15. cikkének alkalmazásában – az említett irányelv I. mellékletébe történő foglalása sem változtathatja meg az (EU) 2018/842 rendelet hatályát. Valamely tagállamnak az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó, a megfeleléségi ellenőrzések során figyelembe veendő üvegházhatásúgáz-kibocsátását továbbra is az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ összhangban történő jegyzékfelülvizsgálatok lezárását követően fogják meghatározni.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

- (10) Az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban az energetikai célú biomasszából származó szén-dioxid-kibocsátást az (EU) 2018/841 rendelet szerinti földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási jegyzékkategóriák alatt kell jelenteni. A kettős elszámolás elkerülése érdekében a bioüzemanyagokból, a folyékony bio-energiahordozókból és a biomasszából előállított üzemanyagokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás az (EU) 2018/842 rendelet szerinti üvegházhatásúgáz-kibocsátás-meghatározás céljából nulla besorolású. A közvetett földhasználat-változás hatásainak figyelembevétele és az ilyen üzemanyagok fenntarthatóságának előmozdítása érdekében fontos, hogy valamennyi tagállam maradéktalanul végrehajtsa az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹, beleértve annak az ilyen üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumait is.
- (11) Egyes ágazatokban az üvegházhatásúgáz-kibocsátás vagy nőtt, vagy stabil maradt. „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében” című, 2020. szeptember 17-i közleményében a Bizottság jelezte, hogy a 2030-ra vonatkozó, megemelt általános üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzés csak valamennyi ágazat hozzájárulásával érhető el.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- (12) Az Európai Tanács a 2020. december 11-i következtetéseiben kijelentette, hogy a 2030-ra vonatkozó új üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzést az Unió kollektíven, a lehető legköltséghatékonyabb módon fogja teljesíteni, és hogy az említett erőfeszítésben – a méltányosság és a szolidaritás szempontjait figyelembe véve – valamennyi tagállam részt fog venni, miközben senkit sem hagynak hátra, továbbá hogy az új 2030-as célkitűzést olyan módon kell teljesíteni, amely megőrzi az Unió versenyképességét, és figyelembe veszi a tagállamok – ideértve a szigeten fekvő tagállamokat és a szigeteket is – eltérő kiindulási pontjait, egyedi nemzeti körülményeit és üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési potenciálját, valamint a megtett erőfeszítéseket.
- (13) A nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os csökkentésére irányuló, új uniós 2030-as célkitűzés elérése érdekében az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó ágazatoknak fokozatosan csökkenteniük kell üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, amíg 2030-ban el nem érik a 2005-ös szinthez viszonyított -40 %-ot. Az (EU) 2018/842 rendelet hozzájárul a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek, valamint az Uniónak az (EU) 2021/1119 rendelet szerinti azon célkitűzésének teljesítéséhez is, hogy legkésőbb 2050-ig klímasegessé váljon, aminek az elérése megköveteli, hogy az idő előrehaladtával – a sajátos nemzeti körülmények figyelembevételével – valamennyi tagállam erőfeszítései közelítsenek egymáshoz.

- (14) Az (EU) 2018/842 rendeletben meghatározott, 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzést minden egyes tagállam esetében felül kell vizsgálni. A 2030-as nemzeti üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzések felülvizsgálatánál alkalmazott módszernek azonosnak kell lennie az (EU) 2018/842 rendelet elfogadásakor alkalmazottal, amikor a nemzeti hozzájárulásokat a tagállamok eltérő kapacitásainak és költséghatékonysági lehetőségeinek figyelembevételével határozták meg, az erőfeszítések méltányos és kiegyensúlyozott elosztásának biztosítása érdekében. Az egyes tagállamok tekintetében a 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzést ezért a 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban felülvizsgált említett rendelet hatálya alá tartozó, 2005-ös üvegházhatásúgázkibocsátásának szintjéhez képest kell meghatározni, figyelmen kívül hagyva a 2005-ben már működő azon létesítményekből származó, hitelesített üvegházhatásúgázkibocsátásokat, amelyeket csak 2005 után vontak az EU ETS hatálya alá.
- (15) Következésképpen, e rendelet hatálybalépésének évétől kezdődően éves kibocsátási jogosultságokban kifejezett új, kötelező nemzeti határértékekre van szükség. Az említett határértékek fokozatosan az egyes tagállamok 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzéséhez fognak vezetni. Fennmaradnak az e rendelet hatálybalépésének évét megelőző évekre vonatkozó, az (EU) 2020/2126 bizottsági végrehajtási határozatban¹ meghatározott éves határértékek.

¹ A Bizottság (EU) 2020/2126 végrehajtási határozata (2020. december 16.) a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éves tagállami kibocsátási jogosultságoknak az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti megállapításáról (HL L 426., 2020.12.17., 58. o.).

- (16) A Covid19-világjárvány és Oroszország Ukrajna ellen folytatott agressziós háborúja olyan mértékű hatással van az uniós gazdaságra és annak üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintjére, amelyet még nem lehet teljes mértékben számszerűsíteni. Másrészt az Unió bevezeti eddigi legnagyobb ösztönző csomagját, és felgyorsítja a fosszilis tüzelőanyagokról történő átállást, ami szintén potenciális hatást gyakorolhat az üvegházhatásúgáz-kibocsátás szintjére. Az említett bizonytalanságok és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra hatást gyakorló, egyéb előre nem látható események miatt helyénvaló 2025-ben felülvizsgálni a kibocsátási adatokat, és szükség esetén 2025-ben aktualizálni a 2026-tól 2030-ig tartó időszak éveire vonatkozó éves kibocsátási jogosultságokat. Az említett aktualizálásnak a nemzeti jegyzékek adatainak átfogó felülvizsgálatán kell alapulnia, amelyet a Bizottság végez annak érdekében, hogy meghatározza az egyes tagállamok 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának átlagát.
- (17) Az (EU) 2021/1119 rendelettel összhangban elsőbbséget kell biztosítani a közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésének, amit a klímasemlegesség elérése érdekében a szén-dioxid-eltávolítások növelésével kell kiegészíteni. Az (EU) 2021/1119 rendelet elismeri, hogy a szénelnyelők természetes és technológiai megoldásokat egyaránt magukban foglalnak. Fontos, hogy bevezessenek egy uniós rendszert a biztonságosan és tartósan tárolt szén-dioxid technológiai megoldások révén történő eltávolításának tanúsítására, egyértelműséget kínálva a tagállamok és a piaci szereplők számára az ilyen szén-dioxid-eltávolítások fokozása érdekében. Amennyiben ilyen tanúsítási rendszer van hatályban, elemzést lehet végezni az ilyen szén-dioxid-eltávolítások uniós jog szerinti elszámolásáról.

- (18) A korábbi cselekvés ösztönzése és a környezeti integritás további biztosítása érdekében szükséges és helyénvaló csökkenteni az éves kibocsátási jogosultságok előzetes felhasználására és átvitelére vonatkozó felső küszöbértékeket a 2021 és 2030 közötti teljes időszak tekintetében. Másrészt a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy fokozatosan csökkentsék üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, és költséghatékony módon ériék el a 2030-ra vonatkozó megemelt nemzeti üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzéseiket. Tekintettel az e rendelet által előírt új és szigorúbb éves kibocsátási jogosultságokra, helyénvaló növelni az éves kibocsátási jogosultságok tagállamok közötti átadására vonatkozó jelenlegi felső küszöbértékeket. Az éves kibocsátási jogosultságok átadásának lehetősége előmozdítja a tagállamok közötti együttműködést, lehetővé téve számukra, hogy a környezeti integritás megőrzése mellett költséghatékonyan ériék el az üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzéseiket. Biztosítani kell az ilyen átadások átláthatóságát annak érdekében, hogy azok kölcsönösen megfelelő módon történjenek, többek között árverés útján, ügynöki alapon eljáró piaci közvetítők igénybevételeivel, kétoldalú megállapodások révén vagy a tervezett átadásokra vonatkozó információcsere megkönnyítését és az ügyleti költségek csökkentését célzó elektronikus felület használatával.

A tagállamoknak az (EU) 2020/1208 bizottsági végrehajtási rendelettel¹ összhangban már be kell jelenteniük a megvalósult átadásokra vonatkozó összefoglaló információkat. A Bizottság a tagállami jelentésekben szolgáltatott információkról – az említett jelentések kézhezvételétől számított három hónapon belül – elektronikus formában összefoglalót állít össze és bocsát rendelkezésre, megadva az éves kibocsátásjogosultsági ügyletenként fizetett árak tartományát. Emellett a tagállamok – az (EU) 2018/1999 rendelet 38. cikkének (4) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok közzététele és a megfelelés ellenőrzésére szolgáló eljárás kezdete közötti két időszakon belül – minden hónap 15-én jelentést tehetnek a Bizottságnak a megvalósult átadásokról. Ezen túlmenően, a tervezett átadásokra vonatkozó információcsere megkönnyítése érdekében a tagállamokat arra kéri, hogy folyamatosan frissítsék a releváns információkat. A Bizottság összefoglalót készít a beérkezett információkról, és azt időben, elektronikus formában rendelkezésre bocsátja. Az átláthatóság növelése érdekében a tagállamoknak minden egyes tényleges átadást megelőzően tájékoztatniuk kell az (EU) 2018/1999 rendelettel létrehozott Éghajlatváltozási Bizottságot azon szándékukról, hogy egy adott évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultságuk egy részét át kívánják adni. Ezért helyénvaló az (EU) 2018/1999 rendeletet módosítani.

¹ A Bizottság (EU) 2020/1208 végrehajtási rendelete (2020. augusztus 7.) a tagállamok által az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően jelentett információk felépítéséről, formátumáról, benyújtási folyamatairól és felülvizsgálatáról, valamint a 749/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 278., 2020.8.26., 1. o.).

- (19) Egyes tagállamok esetében az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés céljából figyelembe lehet venni az EU ETS kibocsátási egységek korlátozott mennyiségű törlését (a továbbiakban: az EU ETS rugalmassági mechanizmus). A jogosult tagállamok közül kettő nem vette igénybe, egy pedig nem teljes mértékben vette igénybe az EU ETS rugalmassági mechanizmust. Tekintettel az e rendeletben meghatározott megemelt ambíciószintre, az említett tagállamok számára új lehetőséget kell biztosítani az említett rugalmassági mechanizmus igénybevételére vagy további igénybevételére. Ezért helyénvaló új határidőt megállapítani, mely időpontig az említett tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy értesítsék a Bizottságot az említett rugalmassági mechanizmus igénybevételére vagy további igénybevételére vonatkozó szándékukról. Emellett, tekintettel Málta gazdaságának sajátos szerkezetére, az egy főre jutó bruttó hazai termék alapján az említett tagállam esetében megállapított nemzeti üvegházhatásúgzkibocsátás-csökkentési célkitűzés jelentősen meghaladja a tagállam költséghatékony csökkentési potenciálját. Ezért helyénvaló növelni Málta hozzájárását az említett rugalmassági mechanizmushoz, anélkül, hogy az veszélyeztetné az Unió 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgzkibocsátás-csökkentési célkitűzését.

- (20) Az EU ETS rugalmassági mechanizmuson túlmenően, lehetőség van arra, hogy a LULUCF -ből származó nettó elnyeléseket és nettó kibocsátásokat korlátozott mennyiségben figyelembe vegyék a tagállamoknak az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelése céljából (a továbbiakban: a LULUCF rugalmassági mechanizmus). Annak biztosítása érdekében, hogy 2030-ig elegendő kibocsátáscsökkentési erőfeszítés megtételére kerüljön sor, helyénvaló a LULUCF rugalmassági mechanizmus használatát korlátozni a LULUCF rugalmassági mechanizmus használatának két külön időszakra történő osztása révén, amelyek mindegyikének felső határértéke az (EU) 2018/842 rendelet III. mellékletében meghatározott teljes nettó elnyelések maximális összege felének felel meg. Helyénvaló az említett melléklet címét is összehangolni az (EU) 2018/841 rendelettel annak az (EU) 2021/268 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel¹ végrehajtott módosítását követően. Következésképpen már nem szükséges, hogy az (EU) 2018/842 rendelet felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. melléklete címének módosítására. Az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését ezért el kell hagyni.
- (21) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam nem tesz kellő előrelépést az (EU) 2018/842 rendelet szerinti éves kibocsátásszintjeinek elérése terén, a gyors és hatékony intézkedések lehetővé tétele érdekében meg kell erősíteni az említett rendelet szerinti korrekciós intézkedési mechanizmusokat. Ezért helyénvaló felülvizsgálni azon követelményeket, amelyek a tagállamok által a kellő előrelépés elmaradása esetén a Bizottságnak benyújtandó korrekciós intézkedési tervekre alkalmazandók.

¹ A Bizottság (EU) 2021/268 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. október 28.) az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. mellékletének a tagállamok által a 2021–2025 közötti időszakban alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszintek tekintetében történő módosításáról (HL L 60., 2021.2.22., 21. o.).

- (22) Az Unió és tagállamai részes felek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezményében¹ (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény). A nyilvánosság általi ellenőrzés és az igazságszolgáltatáshoz való jog az Unió demokratikus értékeinek alapvető elemei és a jogállamiság védelmét biztosító eszközök.
- (23) Az Unió éghajlatpolitikai fellépése során fel kell használni a legújabb tudományos eredményeket. A 401/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet² 10a. cikke alapján létrehozott, éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület által nyújtott tudományos tanácsadást ezért az (EU) 2018/842 rendelettel összefüggésben figyelembe kell venni.
- (24) Tekintettel arra, hogy az (EU) 2018/841 rendelet 2026-tól megerősített megfelelési rendszert vezet be, helyénvaló megszüntetni az egyes tagállamok által a 2026–2030-as időszakban a LULUCF-ágazatban – az elnyelésüket meghaladóan – generált üvegházhatásúgáz-kibocsátás levonását. Az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikkének (2) bekezdését ezért ennek megfelelően módosítani kell.

¹ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

² Az Európai Parlament és a Tanács 401/2009/EK rendelete (2009. április 23.) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).

- (25) Helyénvaló, hogy az (EU) 2018/842 rendelet 2024. évi felülvizsgálata figyelembe vegye az Uniónak az (EU) 2021/1119 rendelet szerinti üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célértékeit, az Uniónak a Párizsi Megállapodás célkitűzései melletti kötelezettségvállalását és az UNFCCC Részleges Felelős Konferenciáiból eredő, minden releváns kötelezettségvállalást. Ezen túlmenően, az említett felülvizsgálatnak magában kell foglalnia egy olyan üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési pályát is, amely összeegyeztethető az (EU) 2021/1119 rendelet szerinti, az Unióban 2050-ig elérendő kötelező klímasemlegességi célkitűzéssel.

(26) A szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázok – így például a metán, a dinitrogén-oxid és a fluortartalmú gázok – kibocsátása az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának több mint 20 %-át teszi ki. A szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázok kibocsátása az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozik, és ezért szükségszerűen részét fogja képezni azon intézkedéseknek, amelyeket a tagállamok annak érdekében fognak bevezetni, hogy megfeleljenek az e rendelet szerinti megemelt 2030-as üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzéseknek. A tagállamoknak 2023. június 30-ig be kell nyújtaniuk a Bizottság részére az integrált nemzeti energia- és klímatervek frissítésének tervezetét. A Bizottság e tekintetben iránymutatást fog kiadni, többek között arra ösztönözve a tagállamokat, hogy határozzanak meg a metánkibocsátás csökkentésére irányuló célokat és szakpolitikákat. Hasonlóképpen, a tagállamoknak értékelniük kell, hogy felül kell-e vizsgálni a közös agrárpolitika keretébe tartozó stratégiai terveiket annak érdekében, hogy azok tükrözzék az (EU) 2018/842 rendeletben foglalt, az annak e rendelettel való módosítása által bevezetett megemelt ambíciószintet. A Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 29. cikkének (5) bekezdése szerinti éves jelentésekbe bele fogja foglalni a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos uniós és nemzeti erőfeszítések kombinációja révén elért eredményekről szóló információkat. A Bizottságnak értékelnie kell az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteit is, és ajánlásokat adhat ki azon tagállamok számára, amelyek nem tesznek kellő előrelépést. A Bizottság az (EU) 2018/841 rendelet felülvizsgálatával összefüggésben értékelni fogja a mezőgazdaságból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás jelenlegi tendenciáit és jövőbeli előrejelzéseit, valamint a szabályozási lehetőségeket, annak biztosítása érdekében, hogy azok összhangban legyenek azon célkitűzéssel, hogy valamennyi gazdasági ágazatban hosszú távú üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentést lehessen elérni, összhangban az Unió klímasemlegességi célkitűzésével és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes uniós éghajlatpolitikai célértékekkel. Az (EU) 2018/842 rendelet felülvizsgálata során a Bizottság értékelni fogja, hogy az említett rendelet hatálya alá tartozó valamennyi ágazat hogyan járul hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, beleértve különösen a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázok kibocsátása tekintetében – többek között a mezőgazdaságtól eltérő ágazatokban – elért csökkentést.

- (27) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a tagállamoknak a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó, az Unió üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának teljesítéséhez való minimális hozzájárulásai tekintetében fennálló kötelezettségeinek az (EU) 2021/1119 rendelet fényében történő kiigazítását és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez való hozzájárulást – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a terjedelmük és hatásaik miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (28) Az (EU) 2018/842 és az (EU) 2018/1999 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Az (EU) 2018/842 rendelet módosítása

Az (EU) 2018/842 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja a tagállamok azon minimális hozzájárulásaival összefüggő kötelezettségeket, amelyek az Unió 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó azon célkitűzésének teljesítéséhez szükségesek, hogy az e rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ban a 2005-ös szinthez képest 40 %-kal csökkentse az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ez a rendelet hozzájárul az Unión belül legkésőbb 2050-ig elérendő klímasemlegesség hosszú távú célkitűzéséhez, törekedve a negatív kibocsátás ezt követő elérésére. Ezáltal hozzájárul az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet* (európai klímarendelet) és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez. Ez a rendelet szabályokat állapít meg az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására és a tagállamok által a minimális hozzájárulásaik teljesítése terén tett előrelépés értékelésére vonatkozóan is.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).”

2. A 2. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez a rendelet az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) szerinti energia, ipari eljárások és termékfelhasználás, mezőgazdaság és hulladék forráskategóriákban keletkező üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra alkalmazandó, amint azokat az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet* meghatározza, de nem alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra, kivéve a „tengeri közlekedés” tevékenységet és az ugyanabban a mellékletben csak az említett irányelv 14. és 15. cikkének alkalmazásában felsorolt tevékenységeket.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.)”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden egyes tagállam 2030-ban az üvegházhatásúgáz-kibocsátását – az e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott 2005. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásához képest – legalább az I. melléklet 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában megadott százalékkal korlátozza.

- (2) Az e rendelet 5., 6. és 7. cikkében meghatározott rugalmassági mechanizmusokra és az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti kiigazításra tekintettel, valamint a 406/2009/EK határozat 7. cikkének alkalmazása miatti levonások figyelembevételével minden tagállam biztosítja, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátása:
- a) a 2021. és 2022. évben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját az adott tagállam e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 1. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi; valamely tagállam lineáris pályájának vagy a 2019-től 2020-ig tartó időszak öttizenketted részénél, vagy 2020-ban kell indulnia, a kettő közül az adott tagállam számára kevesebb éves kibocsátási jogosultságot eredményező időpontban;
 - b) a 2023., 2024. és 2025. évben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját 2022-ben az adott tagállamnak az adott évre vonatkozóan e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott éves kibocsátási jogosultsága jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi;

- c) a 2026-tól 2030-ig tartó időszak éveiben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját a 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az adott tagállam által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke alapján és e cikk (3) bekezdésével összhangban benyújtott átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi; valamely tagállam lineáris pályájának a 2023-tól 2024-ig tartó időszak kilenctizenkettő részénél kell indulnia.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben az e cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris pályáknak megfelelően – tonna CO₂-egyenértékben kifejezve – minden egyes tagállam esetében megállapítja a 2021-től 2030-ig tartó időszak éveire vonatkozóan az éves kibocsátási jogosultságokat.

A 2021. és 2022. évre vonatkozóan a Bizottság a tagállamok által az 525/2013/EU rendelet 7. cikke alapján benyújtott, a 2005., 2016., 2017. és 2018. évre vonatkozó legfrissebb nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat, és feltünteti az egyes tagállamok 2005. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értékét, amelyet az említett éves kibocsátási jogosultságok meghatározására használt.

A 2023., 2024. és 2025. évre vonatkozóan a Bizottság az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és az e bekezdés második albekezdése alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint az ugyanazon második albekezdésben említett, a 2016., 2017. és 2018. évre vonatkozó nemzeti jegyzékek adatainak felülvizsgált értékei alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.

A 2026-tól 2030-ig tartó időszak éveire vonatkozóan a Bizottság az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és az e bekezdés második albekezdése alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke alapján benyújtott, a 2021., 2022. és 2023. évre vonatkozó nemzeti jegyzékek legfrissebb adatainak átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.

- (4) A (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban – a tagállamok által a 6. cikk (3), (3a) és (3b) bekezdése értelmében bejelentett százalékok alapján – meg kell állapítani továbbá a 2021-től 2030-ig tartó időszakban az egyes tagállamok 9. cikk szerinti megfelelése céljából figyelembe vehető összmenntiségeket. Ha az összes tagállam összmenntiségeinek összege meghaladja a 100 milliós együttes összmenntiséget, az egyes tagállamokra vonatkozó összmenntiségeket arányos módon csökkenteni kell úgy, hogy az együttes összmenntiséget ne haladják meg.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az (1) és (2) bekezdés értelmében történő korlátozását célzó intézkedések végrehajtásakor a tagállamok figyelembe veszik a mindenki számára igazságos és társadalmilag méltányos átmenet biztosításának szükségességét. A Bizottság iránymutatást adhat ki, hogy támogassa a tagállamokat e tekintetben.”.

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2021-től 2025-ig tartó időszak évei tekintetében a tagállamok a következő évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 7,5 %-ának megfelelő mennyiséget előzetesen felhasználhatnak.”;

b) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az a tagállam, amelynek egy adott évi üvegházhatásúgáz-kibocsátása – az e cikk és a 6. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok igénybevételének figyelembevételével – kisebb az adott évi éves kibocsátási jogosultságánál:

a) a 2021. év tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának fennmaradó részét a 2021. évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultsága legfeljebb 75 %-ának megfelelő mértékig átviheti a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire; és

- b) a 2022-től 2029-ig tartó időszak évei tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának fennmaradó részét az adott évvel bezárólag rendelkezésre álló éves kibocsátási jogosultságai legfeljebb 25 %-ának megfelelő mértékig átviheti a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire.
- (4) A 2021-től 2025-ig tartó időszak évei tekintetében a tagállamok átadhatnak más tagállamok részére az adott évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 10 %-ának, a 2026-tól 2030-ig tartó időszak évei tekintetében pedig az adott évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 15 %-ának megfelelő mennyiséget. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés céljából felhasználhatja az adott évre vagy a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire.”;
- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(5a) Az éves kibocsátási jogosultságok (4) és (5) bekezdés szerinti átadása előtt valamely tagállam elektronikus formában tájékoztatja az (EU) 2018/1999 rendelettel létrehozott Éghajlatváltozási Bizottságot azon szándékáról, hogy az adott évi éves kibocsátási jogosultságai egy részét átadja.”;
- d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(6) Javasolt, hogy a tagállamok az éves kibocsátási jogosultságok (4) és (5) bekezdés szerinti átadásából eredő bevételeket vagy az azok pénzügyi értékével megegyező összeget az éghajlatváltozás kezelésére használják fel az Unióban vagy harmadik országokban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett intézkedésekről, és az említett tájékoztatást könnyen hozzáférhető formában nyilvánosságra hozzák.”.

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A II. mellékletben felsorolt tagállamok dönthetnek úgy, hogy – 2024-ben egy alkalommal és 2027-ben egy alkalommal – felülvizsgálják a bejelentett százalékos arányt. Ilyen esetben az érintett tagállam 2024. december 31-ig, illetve 2027. december 31-ig értesíti erről a Bizottságot.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) Málta 2023. december 31-ig értesíti a Bizottságot, ha a 9. cikk szerinti megfelelése céljából szándékában áll az e cikk (1) bekezdésében említett, az EU ETS kibocsátási egységekre vonatkozó korlátozott mennyiségű törlést – a II. mellékletben a 2025-től 2030-ig tartó időszak minden éve tekintetében meghatározott százalék erejéig – igénybe venni.

(3b) A (3) bekezdés ellenére a II. mellékletben felsorolt azon tagállamok, amelyek 2019. december 31-ig nem értesítették a Bizottságot arról, hogy szándékukban áll igénybe venni vagy teljes mértékben igénybe venni az e cikk (1) bekezdésében említett, az EU ETS kibocsátási egységekre vonatkozó korlátozott mennyiségű törlést, 2023. december 31-ig értesítik a Bizottságot, ha szándékukban áll az EU ETS kibocsátási egységekre vonatkozó korlátozott mennyiségű törlést – a II. mellékletben a 2025-től 2030-ig tartó időszak minden egyes éve tekintetében az egyes érintett tagállamok számára a 9. cikk szerinti megfelelés céljából meghatározott százalék erejéig – igénybe venni vagy továbbra is igénybe venni.”;

c) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Valamely tagállam kérésére a 2003/87/EK irányelv 20. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt központi tisztviselőnek (a továbbiakban: a központi tisztviselő) legfeljebb az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján meghatározott összmenységnek megfelelő mennyiséget kell figyelembe vennie az említett tagállam e rendelet 9. cikke szerinti megfelelése céljából. Az EU ETS kibocsátási egységek e rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján meghatározott összmenységének egytizedét – a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdése alapján – a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes éve vonatkozásában törölni kell az említett tagállam tekintetében. Az EU ETS kibocsátási egységek e rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján meghatározott összmenységének egyhatodát – a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdése alapján – a 2025-től 2030-ig tartó időszak minden egyes éve vonatkozásában törölni kell azon tagállamok tekintetében, amelyek e cikk (3a) és (3b) bekezdése alapján értesítették a Bizottságot.

(5) Amennyiben valamely tagállam a (3) bekezdésnek megfelelően értesítette a Bizottságot azon döntéséről, hogy felülvizsgálja a korábban bejelentett százalékos arányt, az említett tagállam vonatkozásában ennek megfelelően kisebb vagy nagyobb mennyiségű EU ETS kibocsátási egységet kell törölni a 2026-tól 2030-ig tartó időszak, illetve a 2028-tól 2030-ig tartó időszak minden egyes éve tekintetében.”.

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A LULUCF-ből származó nettó elnyelések további felhasználása”;

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Annyiban, amennyiben egy tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása meghaladja az adott évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultságait, beleértve az e rendelet 5. cikkének (3) bekezdése alapján átvitt éves kibocsátási jogosultságokat is, az (EU) 2018/841 rendelet hatálya alá tartozó területelszámolási kategóriák együtteséhez tartozó nettó összelenyelések és nettó összkibocsátások összegének erejéig terjedő mennyiség figyelembe vehető a tagállamnak az e rendelet 9. cikke szerinti, az említett évre vonatkozó megfelelése céljából, feltéve, hogy:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 2021-től 2025-ig tartó időszak évei vonatkozásában az említett tagállam tekintetében figyelembe vett mennyiségek összege nem haladja meg az említett tagállam vonatkozásában az e rendelet III. mellékletében meghatározott nettó összelenyelések maximális mennyiségének felét;

aa) a 2026-tól 2030-ig tartó időszak évei vonatkozásában az említett tagállam tekintetében figyelembe vett mennyiségek összege nem haladja meg az említett tagállam vonatkozásában az e rendelet III. mellékletében meghatározott nettó összelnyelések maximális mennyiségének felét;”;

c) a (2) bekezdést el kell hagyni.

7. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Korrekciós intézkedés

- (1) Ha az (EU) 2018/1999 rendelet 29. cikke szerinti éves értékelése során, és figyelembe véve az e rendelet 5., 6. és 7. cikkében említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékot, a Bizottság megállapítja, hogy valamely tagállam nem tesz kellő előrelépést az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségeinek teljesítése terén, az említett tagállam három hónapon belül korrekciós intézkedési tervet nyújt be a Bizottságnak, amely tartalmazza:
- a) annak részletes magyarázatát, hogy az említett tagállam miért nem tesz kellő előrelépést az említett kötelezettségek teljesítése terén;
 - b) annak értékelését, hogy az uniós finanszírozás hogyan támogatta az említett tagállamnak az említett kötelezettségek teljesítésére irányuló erőfeszítéseit, és a tagállam hogyan kívánja felhasználni az ilyen finanszírozást arra, hogy a kötelezettségek teljesítése terén előrelépést tegyen;

- c) azon kiegészítő intézkedéseket, amelyek kiegészítik az említett tagállamnak az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és klímatervét, vagy megerősítik annak megvalósítását, és amelyeket – belföldi szakpolitikák és intézkedések révén, valamint az uniós fellépés végrehajtásával – végre kell hajtania annak érdekében, hogy teljesítse az említett kötelezettségeket, egy olyan részletes értékelés kíséretében, amelyet az említett intézkedésekből eredő, tervezett üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentésekre vonatkozó mennyiségi adatok támasztanak alá;
- d) az ilyen intézkedések végrehajtásának szigorú menetrendjét, amely lehetővé teszi a végrehajtás terén tett éves előrelépés értékelését.

Amennyiben egy tagállam nemzeti éghajlatpolitikai tanácsadó szervezet hozott létre, tanácsot kérhet attól az első albekezdés c) pontjában említett szükséges intézkedések azonosításához.

- (2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban – segíti a Bizottságot minden ilyen korrekciós intézkedési terv értékelésében.
- (3) A Bizottság – a tervek kézhezvételétől számított négy hónapon belül – véleményt adhat ki az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott korrekciós intézkedési tervek megalapozottságáról. Az érintett tagállam a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Bizottság véleményét, és annak megfelelően felülvizsgálhatja korrekciós intézkedési tervét. Ha az érintett tagállam a Bizottság véleményére vagy annak jelentős részére nem reagál, az említett tagállamnak indokolást kell adnia a Bizottságnak.

(4) Az egyes tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az (1) bekezdésben említett korrekciós intézkedési tervüket és a (3) bekezdésben említett bármely indokolást. A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a (3) bekezdésben említett véleményét.”

8. A 9. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében említett, 2021-től 2025-ig tartó időszakban meghaladta az említett rendelet 12. cikkének megfelelően meghatározott elnyeléseit, a központi tisztviselőnek a releváns évek tekintetében az említett tagállam éves kibocsátási jogosultságát az említett többlet üvegházhatásúgáz-kibocsátás tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiségével csökkentenie kell.”

9. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Felülvizsgálat

(1) E rendeletet rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve többek között a nemzeti körülmények alakulását, azt, hogy a gazdasági ágazatok mindegyike miként járul hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, a nemzetközi fejleményeket, valamint a Párizsi Megállapodás és az (EU) 2021/1119 rendelet hosszú távú célkitűzéseinek teljesítésére tett erőfeszítéseket.

- (2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden egyes globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról – beleértve az éves kibocsátási jogosultságok kínálata és az éves kibocsátási jogosultságok iránti kereslet közötti egyensúly kérdését is –, valamint arról, hogy az e rendelet I. mellékletében foglalt nemzeti üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célok mennyiben alkalmasak arra, hogy hozzájáruljanak az (EU) 2021/1119 rendelet szerinti uniós éghajlatpolitikai célkitűzések és a Párizsi Megállapodás céljainak teljesítéséhez. Az említett jelentésnek tartalmaznia kell különösen annak értékelését, hogy egy, a 2030 utáni időszakra vonatkozó keret révén szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az Unió és tagállamai üvegházhatásúgáz-kibocsátásának szükséges mértékű csökkentéséhez. Tartalmaznia kell az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a legkésőbb 2050-ig teljesítendő klímasemlegességi célkitűzéssel összeegyeztethető csökkentési pályájának értékelését is, figyelembe véve az (EU) 2021/1119 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett, az Unió üvegházhatású gázokkal kapcsolatos tervezett indikatív költségvetését, továbbá azt, hogy az említett célkitűzés megvalósítása során egyaránt fontos előmozdítani a tagállamok közötti méltányosságot és szolidaritást, valamint a költséghatékonyságot. Az említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérhetik.

Az első albekezdésben említett jelentésekben figyelembe kell venni a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján elkészített és benyújtott hosszú távú stratégiákat, valamint azoknak a Bizottság által az említett rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján elvégzett értékelését.”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Tudományos tanácsadás

A 401/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* 10a. cikke alapján létrehozott, az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület (a továbbiakban: a tanácsadó testület) saját kezdeményezésére tudományos tanácsadást nyújthat, vagy jelentéseket adhat ki az e rendelet szerinti uniós intézkedésekről, éghajlatpolitikai célkitűzésekről, éves kibocsátásszintekről és rugalmassági mechanizmusokról. A Bizottság figyelembe veszi a tanácsadó testület releváns tanácsadását és jelentéseit, különösen azon jövőbeli intézkedések tekintetében, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban további üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentésre irányulnak.

* Az Európai Parlament és a Tanács 401/2009/EK rendelete (2009. április 23.) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).”

11. Az I., II. és III. melléklet e rendelet mellékletével összhangban módosul.

2. cikk

Az (EU) 2018/1999 rendelet módosítása

Az (EU) 2018/1999 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 26. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) 2023-tól kezdődően a tagállamok minden év (X. év) március 15-ig meghatározzák és jelentik a Bizottságnak az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adatait, minden év január 15-ig pedig az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék előzetes adatait, beleértve az üvegházhatású gázokat és a jegyzékre vonatkozó, az V. mellékletben felsorolt információkat is. Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adatairól szóló jelentésnek tartalmaznia kell a nemzeti jegyzékről szóló, teljes és naprakész jelentést is. A jelentések kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság elektronikus formában a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság rendelkezésére bocsátja az V. melléklet 1. része első bekezdésének n) pontjában említett információkat.”

2. Az V. melléklet 1. része első bekezdésének n) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„n) tájékoztatás a következőkről:

- i. a tagállam azon szándéka, hogy igénybe kívánja venni az (EU) 2018/842 rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett rugalmassági mechanizmust, ideértve – amennyiben lehetséges – a mennyiségekre, az átadás típusára és az árak becsült tartományára vonatkozó adatokat;

- ii. a bevételeknek az (EU) 2018/842 rendelet 5. cikkének (6) bekezdése szerinti felhasználása;
- iii. a tagállam azon szándéka, hogy igénybe kívánja venni az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében említett rugalmassági mechanizmust.”

3. cikk

Hatályba lépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

Az (EU) 2018/842 rendelet I., II. és III. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„I. MELLÉKLET

AZ EGYES TAGÁLLAMOKNAK A 4. CIKK (1) BEKEZDÉSE SZERINTI
ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZKIBOCSÁTÁS-CSÖKKENTÉSEI

	Tagállami üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések 2030-ban a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott 2005-ös szintjeikhez képest	
	1. oszlop	2. oszlop
Belgium	-35 %	-47 %
Bulgária	-0 %	-10 %
Csehország	-14 %	-26 %
Dánia	-39 %	-50 %
Németország	-38 %	-50 %
Észtország	-13 %	-24 %
Írország	-30 %	-42 %
Görögország	-16 %	-22,7 %
Spanyolország	-26 %	-37,7 %
Franciaország	-37 %	-47,5 %
Horvátország	-7 %	-16,7 %
Olaszország	-33 %	-43,7 %
Ciprus	-24 %	-32 %
Lettország	-6 %	-17 %

	Tagállami üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések 2030-ban a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott 2005-ös szintjeikhez képest	
	1. oszlop	2. oszlop
Litvánia	-9 %	-21 %
Luxemburg	-40 %	-50 %
Magyarország	-7 %	-18,7 %
Málta	-19 %	-19 %
Hollandia	-36 %	-48 %
Ausztria	-36 %	-48 %
Lengyelország	-7 %	-17,7 %
Portugália	-17 %	-28,7 %
Románia	-2 %	-12,7 %
Szlovénia	-15 %	-27 %
Szlovákia	-12 %	-22,7 %
Finnország	-39 %	-50 %
Svédország	-40 %	-50 %

»
»

2. A II. mellékletben a Máltára vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

»

	A 4. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott 2005-ös üvegházhatásúgázkibocsátás maximális százaléka
»Málta	7 %«

»
»

3. A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) a III. melléklet címének helyébe a következő szöveg lép:

„AZ (EU) 2018/841 RENDELET HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLETI
KATEGÓRIÁKBÓL SZÁRMAZÓ NETTÓ ÖSSZELNYELÉSEK, AMELYEKET
A TAGÁLLAMOK E RENDELET 7. CIKKE (1) BEKEZDÉSÉNEK A) és AA)
PONTJA ALAPJÁN A 2021 ÉS 2030 KÖZÖTTI IDŐSZAKRA VONATKOZÓ
MEGFELELÉS CÉLJÁBÓL FIGYELEMBE VEHETNEK”;

b) az Egyesült Királyságra vonatkozó bejegyzést el kell hagyni;

c) a táblázat utolsó sorában a „280” helyébe „262,2” lép.
